

Fins a la recuperació de les festes del Corpus l'any 1992, la connexió de la diada amb allò que havia estat durant molts segles una autèntica festa major barcelonina havia quedat reduïda a la tradició de mostrar i visitar l'ou com balla. Avui dia, aquest costum torna a ser un més de tots els actes de la festa, però, sens dubte, un dels més fascinants i entranyables.

La visita als diferents claustres i patis amb font que ofereixen l'espectacle del joc de l'ou amb l'aigua és per a molts ciutadans una veritable litúrgia de celebració de la primavera i dels seus signes d'identitat. Alhora, esdevé una ocasió excel·lent per tornar a admirar alguns dels recintes més bells i evocadors de Barcelona.

Us convido, doncs, a fer novament aquest recorregut i a participar en els diferents actes de la festivitat del Corpus, durant els quals la Barcelona actual, dinàmica i complexa referma els vincles amb la seva història i el compromís amb la preservació del seu patrimoni cultural.

Jordi Hereu
Alcalde de Barcelona

S.E. CATEDRAL BASÍLICA BARCELONA

Institut de cultura: **ARXIU HISTÒRIC DE LA CIUTAT**

Reial Acadèmia de Bones Lletres

Institut de cultura: **MFM MUSEU FREDERIC MARÉS**

Església de Santa Anna

Església de la Puríssima Concepció.

L'ou com balla

Del 7 al 10 de juny

Ajuntament de Barcelona

Relacions Ciutadanes i Institucionals

Del 7 al 10 de juny

10 - 20 hores

(L'església de Santa Anna el diumenge 10 tancarà a les 14 h)

L'Ou Com Balla a les fonts de:

Claustre de la Seu Catedral, Arxiu Històric de la Ciutat-Casa de l'Ardiaca, Reial Acadèmia de Bones Lletres, Arxiu de la Corona d'Aragó-Palau del Lloctinent, Museu Frederic Marès, Ateneu Barcelonès, Claustre de l'església de Santa Anna i Claustre de l'església de la Puríssima Concepció*.

(*) Claustre de l'església de la Puríssima Concepció fins al 14 de juny

L'ou com balla

L'Ajuntament de Barcelona, al costat de la Catedral de Barcelona, ja fa molts anys que va decidir recuperar per a tots els ciutadans una de les festes més antigues i lluïdes que al llarg de la història s'han celebrat a la ciutat: el Corpus. I això ho ha fet en dos dels seus aspectes més populars i participatius i, alhora, fruit de l'herència col·lectiva dels barcelonins: l'ou com balla i la processó.

L'ou com balla, una de les tradicions més singulars de Barcelona que des de 1637 ha distingit la diada, és un costum consistent a fer ballar un ou als brolladors de claustres, patis i jardins. Mai no s'ha interromput aquesta tradició, essent els del claustre de la Catedral i el del pati de la Casa de l'Ardiaca tota una experiència de primavera viva a la memòria de generacions i generacions de barcelonins i barcelonines.

El costum de fer ballar l'ou en un brollador s'ha estès a moltes d'altres fonts d'edificis públics, religiosos i privats. Aquest joc d'aigua, d'origen discutit, té diverses interpretacions: tant s'ha interpretat com la representació de l'exaltació de l'Eucaristia (l'ou), pel damunt del calze (la cistella que el recull i embolcalla el doll d'aigua, ricament guarnida de flors i cireres), com també s'ha volgut veure la representació de la plenitud de la primavera, l'esclat de la fecunditat, la vida que reneix i, també hi ha qui creu que va néixer com un entreteniment dels nobles del carrer Montcada per esperar el pas de la processó.

El huevo que baila

El Ayuntamiento de Barcelona, junto con la Catedral de Barcelona, años atrás decidió recuperar para todos los ciudadanos una de las fiestas más antiguas y lucidas que a lo largo de la historia se han celebrado en la ciudad: el Corpus. Y lo ha hecho con dos de sus aspectos más populares y participativos, fruto de la herencia colectiva de los barceloneses: l'ou com balla (el huevo que baila) y la procesión.

L'ou com balla es una de las tradiciones más singulares de Barcelona y ha distinguido este día desde 1637. La costumbre, que consiste en hacer bailar un huevo en los surtidores de claustros, patios y jardines, no se ha visto nunca interrumpida y en los claustros de la Catedral y del patio de la Casa de l'Ardiaca adquiere todo el carácter de una experiencia de primavera, viva en la memoria de generaciones y generaciones de barceloneses y barcelonesas.

La costumbre de hacer bailar el huevo en un surtidor se ha extendido a muchas otras fuentes de edificios públicos, religiosos y privados. Este juego de agua, de origen discutido, tiene diversas interpretaciones: tanto se le ha atribuido la representación de la exaltación a la Eucaristía (el huevo) por encima del cáliz (la cesta que lo recoge y que envuelve el chorro de agua, ricamente decorada con flores y cerezas) como se ha querido ver en él la representación de la plenitud de la primavera, el estallido de la fecundidad, la vida que renace. También hay quien cree que nació como entretenimiento de los nobles de la calle de Montcada, mientras esperaban el paso de la procesión.

L'œuf qui danse

Depuis plusieurs années déjà, la Mairie de Barcelone, en collaboration avec la Cathédrale de Barcelone, a décidé de faire revivre pour tous les Barcelonais l'une des plus anciennes et des plus somptueuses fêtes qui aient marqué l'histoire des cérémonies de la ville : le Corpus. Appartenant à l'héritage collectif des Barcelonais, l'ou com balla (l'œuf qui danse) et la procession, constituent deux des éléments les plus populaires et participatifs de la fête.

L'œuf qui danse, qui caractérise le Corpus depuis 1637, est l'une des plus typiques traditions de Barcelone. La coutume consiste à faire danser un œuf sur les jets d'eau des cloîtres, cours et jardins de la ville. Cette tradition n'a jamais été interrompue depuis, et les jeux d'eau du cloître de la Cathédrale et de la cour de la Casa de l'Ardiaca (Maison de l'Archidiacre) représentent un événement printanier bien vivant dans la mémoire de générations entières de Barcelonais et Barcelonaises.

La danse de l'œuf sur un jet d'eau est une coutume qui s'est étendue à d'autres fontaines, dans des bâtiments publics, religieux ou privés. Il existe diverses interprétations de ce jeu d'eau, d'origine discutée : certains y ont vu la représentation de la célébration de l'Eucharistie (l'œuf), au-dessus du calice (la corbeille, richement garnie de fleurs et de cerises, qui borde le jet d'eau et reçoit l'œuf à sa chute), d'autres, une image de la plénitude du printemps, l'éclosion de la fécondité, la vie qui renaît... D'autres encore pensent que la coutume doit son origine aux nobles de la rue Montcada qui se divertissaient ainsi en attendant le passage de la procession.

The dancing egg

Many years have already passed since Barcelona City Hall, in conjunction with the Church authorities of the Cathedral of Barcelona, decided to revive, for the benefit of citizens, one of the oldest and most sumptuous festivals celebrated down the ages in the city: Corpus Christi. And they have done so focusing on two of its most popular and participative aspects which are, at the same time, fruit of the collective heritage of the people of Barcelona: l'ou com balla (the dancing egg) and the procession.

The dancing egg is one of Barcelona's most unique traditions and has marked the celebrations since 1637. It is a custom which consists of making eggs dance on top of the spouts of water issuing from the fountains in the cloisters, patios and gardens. This tradition has never been broken and, every spring, the spectacle in the fountains of the Cathedral cloister and the patio of the Casa de l'Ardiaca is a living tribute to the memory of generations of men and women from Barcelona.

The custom of making an egg dance in a fountain has spread to many other fountains in public, religious and private buildings. This game with water, whose origins are unclear, has been given various interpretations: It has been interpreted diversely as the representation of the exaltation of the Eucharist (the egg), above the chalice (the fountain basin which collects the egg and encircles the jet of water, richly adorned with flowers and cherries), or as the representation of the plenitude of spring, the explosion of fecundity, life reborn, and there are also some people who think that it originally started off as a distraction for the nobles who lived on Carrer Montcada, while they were waiting for the procession to pass.

